

MĚSÍČNÍK FRYŠTÁCKÉ FARNOSTI

15. ROČNÍK - PROSINEC 2017 - ČÍSLO 166

FARNÍČEK

*Stojíme na prahu letošního
adventního času.*

Milé sestry a bratři, čtenáři Farníčku,

dnešní nedělí vstupujeme do doby adventní.

Advent se odvozuje od latinského adventus - příchod. V řeči antického světa to byl výraz pro příchod krále nebo císaře do určité provincie římské říše. Křesťané používali slovo advent k vyjádření svého vztahu k Ježíši Kristu. Třeba svatý Pavel v prvním listě Soluňanům (5,23) vyzývá, abychom se připravili na příchod našeho Pána Ježíše Krista.

Člověk nového tisíciletí, jenž si říká „postmoderní“, prožívá napětí mezi očekáváním a neočekáváním.

Aniž o tom ví, nese ve svém srdci očekávání spásy a zároveň se denně přesvědčuje o tom, že jen svým rozumem a úsilím nikdy spásu nezíská. Je možné, aby toto očekávání spásy zůstalo v člověku nenaplněno....?

Očekávat, znamená blížit se k setkání, být připravení, bdělí a pozorní. Očekávání člověku umožňuje, aby zůstával neustále mladý a připravený vydat se na cestu. Silou takového člověka je předtucha, že se blíží něco nového, že je to již za dveřmi a že to nesmíme propást.

Boží slovo doby adventní reaguje na očekávání a hledání člověka a jasně pojmenovává to, co člověk cítí ve svém srdci a ve své mysli. Předkládá nám slova a činy učitelů a zorů adventního očekávání: proroka Izaiáše, Jana Křtitele, Panny Marie a svatého Josefa.

Jako pomůcka k hlubšímu prožívání adventu vám nabízím brožurku Průvodce adventem. Můžete si ji zakoupit v regálkách s časopisy. V ní se nám nabízí k četbě text Písma a text několika autorů duchovních knih. Přednost má celý text Písma na každý den adventu. Ale nejde jen o čtení, ale více o rozjímání čteného.

Rozjímavá modlitba není nic jiného než projev přátelství Kristu, důvěrný rozhovor s Ním. Vyjadřujeme vše, co je v nás. Nejde o vznešené pocity a hluboké úvahy, ale v pravdě, svobodě a v lásce jednoduše, upřímně a důvěrně mluvíme se svým Pánem. Rozhovor může být o našem životě, od srdce k srdci, nebo o Ježíšově životě, o tom, co a jak jsme pochopili z evangelia.

Cílem rozjímavé modlitby nejsou vznešené myšlenky, ale růst lásky. Ne hodně přemýšlet, ale hodně milovat. Na začátku rozjímání je dobré položit si otázku, s Kým budu mluvit, jak ho oslovím. Učitelka vnitřní modlitby sv. Terezie z Avily používá termín „upřít svůj pohled na Krista“. Výraz „pohled“ je jednoduchou intuitivní činností, kterou je pro nás Kristus skutečným, existenciálním živým.

Bratři a sestry, kéž vás Duch svatý provází celým adventem až k hlubokému vánočnímu setkání se vtěleným Božím Synem.

Žehná Vám otec Josef.

TVORBA BETLÉMŮ V RODINĚ

Vyzývám rodiny s dětmi k tvorbě betlémů. Mohou být součástí rodinné katecheze o adventu a Vánocích. V kostele v boční kapli z nich uspořádáme výstavu. Přinést je můžete 24. 12. před odpolední bohoslužbou nebo 25. a 26. 12. před nebo po bohoslužbách.

ZÁJEZD NA PROHLÍDKU BETLÉMŮ

V sobotu 13. ledna uskutečníme zájezd na prohlídku velkých rodinných betlémů do Třeště a Jihlavy. Tvorba těchto betlémů má už stopadesátiletou tradici. Jsou z přírodních materiálů a mají rozměr až na polovinu pokoje. Také navštívíme stálou expozici betlémů velikých rozměrů v třeštském betlémářském muzeu (viz obrázek) a největší betlém na Moravě v jihlavském kostele Matky Boží, kde zakončíme zájezd společnou bohoslužbou. Odjezd bude v 7:30 z náměstí ve Fryštáku a návrat tamtéž kolem 17:30. Děti platí 100 Kč a dospělí budou platit 200 Kč. Děti čeká v Třešti jedno malé a milé překvapení. Na zájezd se můžete zapisovat v sakristii do 7. 1. Platit se bude hotově v autobuse.

Nepřihláší-li se alespoň 40 osob, zájezd se nekoná.

ADVENTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVA PRO FARNOST

Dospělé farníky od 20 do 80 roků zvou ke ztišení s Pannou Marií před blížícími se Vánocemi v sobotu 16. prosince v 9:00 na faru do sálu. V 9:00 bude první duchovní zamyšlení a po něm půlhodinové rozjímání v kostele. V 10:00 bude druhé zamyšlení na faře a znovu půlhodinové rozjímání v kostele. Pak bude od 11:00 do 12:00 příležitost ke svátosti smíření a po ní odchod domů.

Na všechny se těší o. Josef a další bratři

BOHOSLUŽBY V ADVENTNÍ DOBĚ

úterý a čtvrtek – rorátní	6:30
středa – pro děti	17:00
pátek a sobota	18:15

VÁNOČNÍ OBDOBÍ

24. 12. 4. neděle adventní	jen 9:00
24. 12. Štědrý večer – vigilie Narození	16:00 a 22:00
25. 12. Narození Páně – Boží hod vánoční	8:00 a 10:00
26. 12. Svatý Štěpán	8:00 a 10:00
Všední dny oktávu Narození Páně	18:15
31. 12. Svátek Svaté Rodiny – obnova manželských slibů	
8:00 – jednoduchým způsobem (z lavic)	
10:00 – slavnostním způsobem	
(vystoupení z lavic – po manželských párech)	

ADVENT

Pro většinu lidí je období adventu jedním z nejhektičtějších v roce. Nikdo není zvědavý na další požadavky, natož moralizování. Musí ale přece existovat řešení, abychom i v této uspěchané době zcela nerezignovali na duchovní hodnoty spojené s adventem i Vánoce a neminuli to podstatné...

Většina z nás žije úplně stejně, ať je advent nebo advent není. Možná se někdy vzchopíme jít na ranní roráty, ale pro většinu současníků je období adventu jedním z nejhektičtějších v roce. Komplikuje se nám to i tím, že jsme na konci kalendářního roku, v práci děláme uzávěrky, účastníme se vánočních večírků a vánočních koncertů. Z období přípravy se stalo období slavení a honění se, abychom nejlépe hned po vánocích mohli odjet na dovolenou.

Je před Vánoce a my máme mnoho starostí s tím, co je třeba ještě udělat, zařídit. Chceme stihnout koupit nějaké dárky, uklidit a někdo do toho ještě peče cukroví. Některým ještě k tomu leze na nervy, že mnohde už svítí vánoční stromek a v obchodech zní koledy.

V kostele zní slova o tom, jak se nemáme honit a nepropadnout předvánočnímu shonu, jak máme bdít na modlitbách a připravit cestu tomu, který přichází. Přitom už nikdo není zvědavý na jakékoliv další požadavky. Mnozí z těch, kdo mají v srdci upřímnou touhu s Pánem žít a Jemu sloužit, se cítí při poslechu těch slov tak bídne, jako by na ně bylo nakládáno jen další břemeno, které prostě v tom množství povinností a úkolů konce roku v práci i doma už nejde unést. Co s tím? Jak nežít v iluzi a přitom nerezignovat na jakékoli prožívání adventu? Co vlastně od nás v této situaci Pán očekává?

Musí existovat řešení, abychom i v této uspěchané době neminuli to podstatné. Jedno je jisté. Nejprve musíme vzít vážně historickou a kulturní realitu, ve které se ocitáme, a přestat naříkat. Nemohu jít přece na náměstí podříznout vánoční strom se slovy, že ještě nejsou Vánoce, nemohu ignorovat zvyky, které dnes patří do předvánočního období a násilně lidi vracet do doby minulé.

Budu-li v sobě živit vnitřní naštvanost a otrávenost, nikomu tím neprospěji. Musí přece existovat řešení, abych i v této uspěchané době zcela nerezignoval na duchovní hodnoty spojené s adventem a Vánoce a neminul to podstatné. Advent je dobou čekání, ale uvědomme si, že je to ON, kdo spíše čeká na nás, než my na Něho, a že až se přece jen zklidníme a zastavíme, budeme vnímat, že je nám blízko. Věřme, že Ježíš stále přichází a že se může narodit i ve chlévě našeho shonu, našich nákupů, večírků a koncertů.

A tak se modleme, abychom ho objevili třeba uprostřed své práce a starostí, ve své únavě i při setkání s přáteli, a nečekali, až se naplní naše představy o Vánocích a o přípravě na jejich slavení.

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA 2018

Vážení a milí, Vaše podpora Tříkrálové sbírky je pro nás velkou radostí. Děkujeme, že jste v roce 2017 koledníky přijali a štědře je obdarovali. V našem regionu byl vykoledován 1.924.823 koruny, díky čemuž jsme mohli dále pomáhat.

Z výtěžku minulé sbírky jsme, mimo jiné, realizovali projekty Přímá pomoc sociálně potřebným na Zlínsku (561.041Kč) Krizový fond pro pomoc osobám postiženým např. živelnou katastrofou na Zlínsku (250.000Kč) obé realizováno ve spolupráci s obcemi a farnostmi, možnost čerpání trvá Nemocnice Milosrdných bratří Vizovice, dorozumívací zařízení (100.000Kč) Vybavenost zlínského azylového domu pro matky s dětmi je již zastaralá (35.000Kč)

Další ročník Tříkrálové sbírky proběhne od 2. do 7. ledna 2018. Z výtěžku bychom rádi realizovali projekty Přímá pomoc sociálně potřebným na Zlínsku Domovinka - centrum služeb pro seniory Zlín, aktivizace uživatelů Nemocnice Milosrdných bratří Vizovice – klimatizace v lůžkové části (spolufinancování).

**Děkujeme za podporu a přejeme Vám, aby u Vás na zvonek zazvonili, koledu zanotovali a tři písmena nade dveře napsali ti nejkrásnější
Tři králové – Kašpar † Melichar † Baltazar † 2018.**

Vlastimil Vajdák, ředitel

Ing. Pavla Romaňáková, koordinátorka sbírky

Charita Zlín, Burešov 4886, 760 01 Zlín telefon: 577 224 050, e-mail:

info@zlin.charita.cz, <https://www.facebook.com/CharitaZlin>, www.zlin.charita.cz

ADVENTNÍ NABÍDKA SVÁTOSTI SMÍŘENÍ

„I kdyby se Ježíš stokrát narodil do lidských dějin, není to pro tebe k ničemu, nenarodí-li se ve tvém srdci“

Bude pro něho milé, bude-li čisté. Přijď si ho nechat očistit ve svátosti smíření. Kdy?

Pondělí	18. 12.	17:00 – 19:00	P. Josef Brtník
Úterý	19. 12.	17:00 – 19:00	P. František Bezděk
Středa	20. 12.	16:45 – 18:30	P. Jožka Klínek
Pátek	22. 12.	10:00 – 11:00	pro děti – P. Josef Brtník P. Jožka Klínek

Návštěvy nemocných po domech – pondělí 18. 12. 2017 v 8:30 – 12:00

Nahlašuj se v sakristii nebo paní Marie Urbáškové.

POZVÁNKA NA ŽIVÝ BETLÉM

Zveme Vás na tradiční Fryštácký živý Betlém, který se opět bude konat v pondělí 25. prosince 2017 od 15 hodin pod vánočním stromem na fryštáckém náměstí Míru.

Také letos si společně zazpíváme koledy, přivítáme živou „svatou rodinu“ a chybět nebude ani malé občerstvení na zahřátí.

Těší se na Vás organizátoři akce z fryštácké farnosti.

POZVÁNKA NA KONCERT

Folklorní sdružení Prameny ve spolupráci s městem Fryšták a fryštáckou farností Vás srdečně zvou na Vánoční koncert, který se uskuteční v úterý 26. prosince 2017 od 15 hodin v kostele svatého Mikuláše ve Fryštáku. Účinkovat budou fryštácké soubory CM Prameny a Pramének se svými sólisty. V programu zazní poezie, liturgické a vánoční písně, české a moravské koledy, autorské písně a nebude chybět ani překvapení.

Průvodní slovo: ing. František Odstrčil

***Všichni účinkující se těší
na Vaši účast a věří,
že hudební doteky
Vám zpříjemní
sváteční vánoční čas.***

KNIHA - OČEKÁVÁNÍ VÁNOC – RICHARD ROHR

Kniha známého duchovního autora, františkána Richarda Rohra, nabízí zamyšlení pro každý den adventu. Vychází z liturgického čtení na daný den a dává čtenáři impulzy k tomu, aby dobu adventního očekávání strávil skutečnou vnitřní obnovou a posilou. Rohr se staví proti infantilizaci Vánoc a vybízí naopak k tomu, aby se staly opravdovými svátky křesťanské dospělosti. Dává podněty k objevení Boží lásky, velkorysosti, jeho touhy po lidské svobodě. V krátkých, ale moudrých promluvách nabízí na každý den adventu téma, které je možné celý den promýšlet. K tomu slouží také podněcující otázka v závěru, jež obrací pozornost na konkrétní život čtenáře.

Richard Rohr je americký františkán, mezinárodně uznávaný ekumenicky smýšlející učitel duchovního života. Základem jeho učení je kontemplativní praxe a žitá kenóze (oprošťování se), které se projevují radikálním soucítěním, především se sociálně slabými. Je autorem mnoha duchovních bestsellerů a zakladatelem Rohrova institutu a Živé školy akce a kontemplace.

Kniha vyšla v nakladatelství Portál a stojí 140,- Kč
-pn-

OTEVŘENÉ BRÁNY (KOSTELŮ) ZLÍNSKÉHO KRAJE

Minimálně jeden milion lidí využil možnosti prohlédnout si interiéry křesťanských kostelů za dobu existence projektu Otevřené brány ve Zlínském kraji, tedy od roku 2009 do současnosti. Informoval o tom radní Zlínského kraje pro kulturu, památkovou péči, spolupráci s církvemi, mládež a sport při vyhodnocení letošního ročníku Otevřených bran, které se konalo koncem listopadu v Salesiánském klubu mládeže ve Zlíně – Jižních Svazích. „Je to jen hrubý odhad, vzhledem k tomu, že první dva ročníky se návštěvnost přesně neevidovala, ve skutečnosti je počet návštěvníků vyšší. Jen za letošní sezónu si kostely s průvodcem a bezplatně prohlédlo 217 213 návštěvníků,“ konstatoval radní Miroslav Kašný. Na pravidelné každoroční setkání přijeli duchovní správci a průvodci z 26 farností zapojených do projektu a také zástupci měst a obcí, které se na projektu podílejí. Svůj pozdrav všem přítomným prostřednictvím P. Pavla Macury jakožto zástupce arcibiskupství vzkázal také olomoucký arcibiskup Jan Graubner, který vyjádřil radost, že se díky takovýmto iniciativám stávají otevřené kostely součástí života měst a obcí. Letošní návštěvnost je druhá nejvyšší v průběhu let. Vůbec nejvíc lidí do kostelů zavítalo vloni (240 647). Vzrůstající zájem je patrný u baziliky na Svatém Hostýně, a dále např. u kostelů v Holešově, v Chropyni, ve Vsetíně, v Zašově, ve Zlíně – a to jak u sv. Filipa a Jakuba, tak v evangelickém kostele. Zlínský kraj letos zprovoznil nový web **otevrenebrany.cz** v responzivním režimu a partneři projektu byli vyškoleni, jak se na aktuálnosti webu aktivně podílet a dávat jeho prostřednictvím tipy na zajímavé akce v městě, obci, ve farnosti či v blízkém okolí.

SVĚTEC MĚSÍCE – FRANTIŠEK XAVERSKÝ

byl pravděpodobně největším misionářem v historii. Žil sotva 46 let a 8 měsíců, nicméně v rozmezí pouhých deseti či jedenácti let odvedl neuvěřitelnou misionářskou práci. Narodil se před pěti sty lety, dne 7. dubna roku 1506 na hradě Javier (či Xavier) v Navaře (Španělsko). V patnácti letech se odebral do Paříže, kde na Sorbonně úspěšně složil doktorské zkoušky z filozofie. Dík svému velkému nadání studoval brilantně, neměl však velké finanční prostředky, a proto byl nucen sdílet místnost, kterou univerzita pronajímala studentům, se dvěma dalšími osobami — Petrem Fabrem, mladíkem v jeho věku, pocházejícím ze Savojska, a Ignácem z Loyoly, divným osmatřicetiletým studentem, Baskem jako on. František byl pověřen, aby Ignáci dával opakovací lekce z filozofie. Choval však k němu takovou antipatii, že úkol zopakovat s ním aristotelskou filozofii přenechal Petrovi Fabremu. Pozvolna však, a s velkým úsilím, se podařilo Ignáci získat Františka pro svůj životní ideál - zasvětit se Bohu a apoštolátu. Tak dne 15. srpna roku 1534 František spolu s Ignácem a dalšími pěti studenty ze Sorbonny složili sliby čistoty, evangelijní chudoby a slib vydat se na pouť do Jeruzaléma, aby obrátili na křesťanskou víru Turkv. Pokud by jim toto nebylo umožněno, František, Ignác a ostatní společníci by se vydali do Říma a nabídli by se papeži, aby je on sám vyslal, kamkoli by to vyžadovalo dobro církve. Protože dosáhnout Jeruzaléma nebylo možné, odebrali se František a jeho druhové do Říma k papeži Pavlu III., který je velmi rád přijal a přemýšlel, že by je poslal na misie na různá místa v Itálii i mimo ni. Než se rozdělili, rozhodli se, že založí řeholní řád, jenž by se nazýval Tovaryšstvo Ježíšovo, a generálním představeným zvolili Ignáce. Roku 1540 přišla řada na Františka, aby byl vyslán na misie. Portugalský král požádal papeže Pavla III. o dva jezuity pro evangelizaci Indie. Tímto názvem byla označována území získaná Portugalci v Asii. Jeden z původně určených druhů v poslední chvíli zemřel, a Ignác proto požádal Františka, aby nastoupil na jeho místo. Odpověď byla pohotová: „Hle, zde jsem.“ Byl 14. března roku 1540. A dne 15. března už byl František se svým chudým zavazadlem na cestě do Lisabonu. Dne 7. dubna roku 1541, ve svých pětatřiceti letech, odjel z Portugalska do Indie. S sebou měl bulu papeže Pavla III., která ho jmenovala apoštolským nunciem ve všech asijských zemích. Obeplutí Afriky trvalo třináct měsíců a bylo extrémně strastiplné kvůli nedostatku pitné vody i jídla, nesnesitelnému horku, bezvětří (loď uvízla na šedesát dní v Guinejském zálivu) a bouřím kolem mysu Dobré naděje. Goa v Indii byla hlavním městem portugalského impéria v Asii. František tam dorazil dne 6. května roku 1542 a vytvořil v městské nemocnici centrum své činnosti; léčil nemocné, oběti mořských cest. Učinil ze sebe jejich otroka, spal na holé zemi vedle pacientů s nejtěžšími chorobami, stále připravený vyhovět jejich prosbám. Péče o nemocné měla patřit během celého jeho života k hlavním závazkům jeho apoštolátu, kamkoli by se vydal. Dalším měla být duchovní pomoc vězňům, a to především kupcům a portugalským vojákům, jejichž chování zajisté nebylo příkladné. Starali se totiž pouze o své obchody s kořením a vládli svým vlastním harémům s indickými a malajskými ženami. Také v Goa započal svou metodu apoštolátu — procházel ulicemi a náměstími, volal na děti i na dospělé, aby přišli do kostela poslechnout si jeho výklad. V kostele začínal tím, že zpíval naučení, která sám zveršoval a dával opakovat dětem.

Dokončení na následující straně

DOKONČENÍ

V Goa se František zdržel jen pět měsíců. Byl odtamtud vyslán k tehdejšímu mysu Komorin (angl. název pro Kanyakumari) na jihu Indie, aby katechizoval kmen Paravů. Tito domorodci se živili potápěním se pro perlorodky v hlubokých vodách. Mluvili jazykem tamil a František, který neměl na učení se jazykům nadání, si nechal přeložit do tamilštiny *Credo*, *Pater Noster*, *Ave Maria* a deset Božích přikázání a začal je učit stejnou metodou, jež se mu osvědčila v Goa. Úspěch byl obrovský. František psal Ignáci do Říma, že děti i mladí lidé toužící naučit se základům víry ho obléhali tak, že se mu nedařilo nacházet čas pro recitaci hodinek, na jídlo a spánek. Jakmile se více méně naučili vyznání víry a hlavní modlitby, František je pokřtil. Bylo jich tolik, že Františkova ruka klesala únavou, když uděloval křest. Tehdy pochopil, že těmto dětem „patří nebeské království“. František prožil mezi Paravy dva roky ve značně drsných podmínkách. Jídla bylo velmi poskrovnu. Spal málo, část noci trávil v modlitbě. Byl stále sám. Vydával se z jedné vesnice do druhé pod přímým žářem slunce či v prudkém lijáku. Tamilština mu činila velké potíže a mluvil jí špatně, ale oheň, který z jeho osoby sálal, láska Boží, která rozněcovala každé jeho gesto, láska, kterou ke všem, zvláště k chudým, nemocným a dětem, choval, k němu přitahovaly mnohé prosté duše, jež ačkoli nechápaly všechno z toho, co říkal, prosily, aby byly pokřtěny. František se nacházel na jihu Indie, když se dověděl o komunitě křesťanů na Molukách (souostroví v dnešní Indonésii). Byla bez kněží a prosta vši duchovní pomoci. Jako apoštolský nuncius pro celý Dálný východ se cítil povinen vydat se na Moluky, aby tam přinesl pomoc opuštěným křesťanům. A tak se dne 1. ledna roku 1545 vydal lodí do Malaky, a odtamtud se dostal na ostrov Ambon, vzdálený 1 740 mil. Cesta z Indie do Malaky a z Malaky na Ambon byla obzvláště nebezpečná kvůli bouřím, mělčinám a pirátům. František byl však zvyklý čelit daleko horším nebezpečím s plnou důvěrou v Boha. Na Ambonu zůstal tři měsíce. Potom odplul na ostrov Ternate. Po svém návratu do Malaky uslyšel poprvé mluvit o zemi nazývané Cipangu, Japonsko. Byla to podle Františka země obzvláště připravená k tomu, aby se obrátila ke křesťanství. Pomyslel tedy, že tam musí jet. Když se vrátil z Goy, kde rozdělil práci mezi nové jezuity, kteří mezitím připluli z Evropy, odjel do Malaky a odtamtud se plavil na džunce čínského námořníka, jenž se snažil dovést ho tak do Japonska. Dostal se tam dne 15. srpna roku 1549, ale ihned si uvědomil, jak velké iluze o možnosti obrátit Japonsko si dělal. Nepodařilo se mu totiž setkat se s císařem po cestě, kterou pěšky vykonal do Miyaka a jež byla tou nejhorší za celý jeho život. Dosralo se mu výsměchu od bonzů. A když Japonsko po dvou letech apoštolátu opouštěl, obrátilo se ke křesťanství pouze pět set Japonců. Brána však byla otevřena. Odplutí bylo podmíněno přesvědčením, že Japonsko se bude moci obrátit pouze po konverzi Číny, avšak do této země byl cizincům vstup zakázán. František odplul na čínský ostrov Sancian (San Čoan) poblíž Kantonu. Byl měsíc listopad roku 1552 a Františka postihla vysoká horečka. Podchlazený a bez jídla zemřel za úsvitu dne 3. prosince bez možnosti být zaopatřen svátostmi. Druhý den byl pohřben, aniž byl na jeho hrobě vztyčen kříž. Jeho smrt byla žalostná, ne však zbytečná. Za dva měsíce po Františkově smrti se v Maceratě narodil ten, který měl jednou otevřít Číně cestu ke křesťanství a uskutečnit sen Františka Xaverského: jmenoval se Matteo Ricci.

**JAKO MALOU OCHUTNÁVKU FRANTIŠKOVA APOŠTOLSKÉHO ZÁPALU
PŘIJMĚTE ÚRYVEK Z JEHO DOPISU SV. IGNÁCI**

Běda mi, kdybych nehlásal evangelium.

Zavítali jsme do vesnic neofytů, kteří přijali křesťanství před několika léty. V té oblasti nejsou usazení vůbec žádní Portugalci, neboť půda je tam značně neúrodná a chudá. Domorodí křesťané jsou opuštěni, bez kněží, a nevědí vlastně nic jiného, než že jsou křesťany. Nemají nikoho, kdo by jim posloužil svátostmi a konal pro ně bohoslužby, nikoho, kdo by je seznámil s vyznáním víry, naučil je modlit se Otčenáš a Zdrávas a poučil o Božích přikázáních. A tak jsem si od chvíle, kdy jsem sem přišel, vůbec neodpočinul: Vytrvale jsem chodil po vesnicích a všechny dosud nepokřtěné děti jsem omýval posvátnou křestní vodou. Křtem jsem tak očistil ohromné množství dětí, které takřka

nerozeznaly pravou ruku od levé. Ty děti mě však nenechaly ani pomodlit breviář, dokonce ani najst a vyspat, dokud jsem je nenaučil nějakou modlitbu. A tu jsem pochopil, že právě oni jsou těmi, *kterým patří nebeské království*. Protože by to byl hřích odmítnout tak bohulibou žádost, začal jsem od Sláva Otcí i Synu i Duchu svatému a pak jsem se snažil je naučit apoštolskému vyznání víry a modlitbám Otčenáš a Zdrávas Maria. Zjistil jsem, že jsou velmi bystré, a kdyby se našel někdo, kdo by je vychovával v křesťanských přikázáních, byli by z nich určitě velmi dobří křesťané. Z mnoha lidí se v této oblasti nestanou křesťané jen proto, že prostě není, kdo by z nich křesťany udělal. A tak se mi často vtírá myšlenka, že bych měl obejít všechny akademické instituce po celé Evropě – a hlavně pařížskou univerzitu, a všude křičet jako smyslů zbavený, abych ty, v nichž je víc učenosti než lásky, vyburcoval voláním: „Jak strašné je množství těch, kdo se vaší vinou nedostanou do nebe, a říít se do pekel!“ Kéž by o něm lidem ležela tato starost na srdci aspoň tak jako pěstování vědy, aby jednou mohli Bohu složit účty nejen ze vzdělanosti, ale ze všech svěřených hřiven! A kéž by opravdu co nejvíce z nich bylo touto myšlenkou natolik vyvedeno z klidu, aby se oddali rozjímání o Božích věcech a popřáli sluchu hlasu, kterým v nich promlouvá Pán: aby nechali stranou vlastní touhy a věci lidské a šli bez výhrad za hlasem Božím a Boží vůlí.

A z celého srdce aby zvolali: ***Pane, tady mě máš, co mám dělat?
Pošli mě, kam je ti libo, třebaš až do Indie.***

- 3.12. 1.neděle adventní
 6.12. Památka svatého Mikuláše
 7.12. Památka svatého Ambrože
 8.12. Slavnost neposkvrněného početí P. Marie
 10.12. 2.neděle adventní
 13.12. Památka svaté Lucie
 14.12. Památka svatého Jana od Kříže
 17.12. 3.neděle adventní
 24.12. 4.neděle adventní (Štědrý den)
 25.12. Boží hod vánoční
 26.12. Svátek svatého Štěpána
 27.12. Svátek svatého Jana, apoštola
 28.12. Svátek svatých Mláďátek
 31.12. Silvestr – konec občanského roku

STARÁ PŘÍSLOVÍ OD A DO Z – OD FRANTIŠKA ZÁLOHY

<i>Naděje umírá naposledy</i>	české
<i>Nikdo se nestává dobrým náhodou</i>	latinské
<i>Na dobrou polévku najdou se vždy hosté</i>	slovenské
<i>Nikdo není tak škaredý, aby se někomu nelíbil</i>	lidové
<i>Nic není užitečnějšího nad slunce a sůl</i>	latinské
<i>Nůž a slovo ber vždy za správný konec</i>	kambodžské
<i>Neštěstí netřeba volati, samo od sebe přijde</i>	lidové
<i>Nikdo není svobodný, kdo není pánem sebe sama</i>	německé
<i>Nezaslouží si sladké, kdo neokusil trpké</i>	latinské
<i>Nejvytrvalejší ze všech lásek je láska nešťastná</i>	latinské

OD SILVESTRA K NOVÉMU ROKU (FRANTIŠEK ZÁLOHA)

*I malý člověk má na Silvestra velkou žízeň.
 Nejrychleji člověka oťukáte, když si s ním párkrát ťuknete.
 Hospoda je místo, kde každý ví, jak to dělat, kdyby se mu chtělo dělat.
 Velbloud dovede celý den pracovat a nepít, člověk to dokáže i naopak.
 Víno není vinno tím, že se lidé opíjejí.
 Dobré pivo zažene žízeň, špatné zákazníka.
 Kořalka proškrábne hrdlo a rozkutálí peníze.
 Lepší pivo v žaludku než voda na plicích.
 Lepší být napitý než zabitý.
 Ve víně je sice pravda, ale při pivě se také dobře kecá.
 Pij méně, abys mohl pít déle.*

PF 2018

VÍNO, ŽENY, ZPĚV, SLANEČEK, ACYLPYRIN A UŽ TU MÁME NOVÝ ROK.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
M	M	M	M	M	M	M	M	M	M	M	M	M	M	M	M	M

Přejeme....dokončení v tajence

Legenda:

1. Mozková nemoc. – 2. Druh loutky. – 3. Příslušníci severoamerické náboženské sekty. – 4. Hovořiti. – 5. Poslední pozůstalý. – 6. Mladá žena. – 7. Obyvatel České republiky. – 8. Namodralá odřenina. – 9. Dívčí jméno. – 10. Budova na hřbitově. – 11. Asistentka na masáži. – 12. Dužnatý plod. – 13. Oblíbený člověk. – 14. Zbytečnost. – 15. Svaz podnikatelů. – 16. Římskými číslicemi 2652. – 17. Předvaděč modelů.

Pomůcka: Mormoni

Tajenka z minula: kdo si hraje nezlobí

Připravil: František Zálaha

**REDAKCE FARNÍČKU PŘEJE VŠEM ČTENÁŘŮM KLIDNÉ PROŽITÍ ADVENTU,
POKOJNÉ SVÁTKY VÁNOČNÍ, RADOST Z NAROZENÍ PÁNA
A DO NOVÉHO ROKU 2018 HODNĚ ZDRAVÍ A BOŽÍHO POŽEHNÁNÍ.**

**ROVNĚŽ DĚKUJEME VŠEM, KTEŘÍ SE V UPLYNULÉM ROCE PODÍLELI
NA TVORBĚ NAŠEHO ZPRAVODAJE A TĚŠÍME SE NA DALŠÍ SPOLUPRÁCI.**

FARNÍČEK – ZPRAVODAJ FARNOSTI SV. MIKULÁŠE VE FRYŠTÁKU

Redakční rada: P. Josef Brtník, Mgr. Pavel Nášel, Ing. Libor Kučera.

VYCHÁZÍ MĚSÍČNĚ, URČENO PRO VNITŘNÍ POTŘEBU, NEPRODEJNÉ

ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST FRYŠTÁK, P. I. STUHLÉHO 25,

763 16 FRYŠTÁK, TEL: 577 911 005

E-mail: farnicek@post.cz, internet: <http://www.farnostfrystak.cz>.

UZÁVĚRKA PRO VAŠE PŘÍSPĚVKY VŽDY DO 20. DNE V MĚSÍCI

VÝŠLO 2. 12. 2017 V NÁKLADU 200 KS.